

Arrest

nr. 156 315 van 10 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 september 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 oktober 2015.

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS loco advocaat L. LUYTENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat zijn vorige asielaanvraag afgewezen werd wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid, hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de tewerkstelling

van zijn zoon en neef bij het leger en hun respectievelijke verdwijning en overlijden door toedoen van de Taliban, hij ook tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn zoon N.G. en de tewerkstelling van zijn neven, meerdere vaststellingen over de vete met W.A. sterk doen twifelen aan de geloofwaardigheid van de aangehaalde gebeurtenissen, zoals omstandig toegelicht, geen geloof wordt gehecht dat hij door zijn verblijf in de Begijnhofkerk als afvallige zal worden beschouwd, en hij een beroep kan doen op een intern vestigingsalternatief in Kabul.

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot voorgaande overwegingen duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij geen concreet verweer voert tegen de desbetreffende overwegingen aangezien hij zich hoofdzakelijk beperkt tot het volharden in en herhalen van zijn asielmotieven en tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Wat zijn problemen met de Taliban betreft, gaat verzoeker eraan voorbij dat dit onderdeel van zijn tweede asielaanvraag, reeds door de Raad werd beoordeeld naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag. In de mate verzoeker verschoning vraagt voor zijn verwarrende verklaringen en hij er op wijst dat hij fysisch en psychisch zwaar toegetakeld is door al de traumatische ervaringen uit het verleden, merkt de Raad op dat begrip kan opgebracht worden voor moeilijke en precaire situaties waarin asielzoekers(kunnen) terecht komen, doch dat dit de asielzoeker niet kan verhinderen om afdoende coherente verklaringen af te leggen over elementen en gegevens die betrekking hebben op zijn vlucht uit het land van herkomst. Ook het feit dat verzoeker ongeletterd is en niet opgeleid kan geen verklaring zijn voor incoherente en tegenstrijdige verklaringen over zijn directe familieleden.

In de mate verzoeker nog betwist dat hij zich in Kabul of Paghman kan vestigen, beperkt hij zich enerzijds tot blote beweringen en anderzijds gaat hij voorbij aan zijn eigen verklaringen dat hij in Afghanistan en België kan rekenen op de maandelijkse steun van zijn broer en hij in Kabul kan terugvallen op dichte familie.

Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Afghanistan."

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

1.4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 28 september 2015, stelt verzoekende partij dat zij geen commentaar heeft. Daar verzoekende partij ter terechtzitting van 6 november 2015 slechts stelt dat zij geen commentaar heeft, zonder dat zij daadwerkelijk haar opmerkingen aangaande de in de beschikking van 28 september 2015 opgenomen grond formuleert, dient erop gewezen, dat zij hierbij dan ook in het geheel niet ingaat op voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Derhalve dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping niet betwist.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Afghanistan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS